# Temps Ordinari - Vint-i-dosè diumenge



Per LlorencP el dl., 25/08/2025 - 00:00

Sir 3,19-21.30-31
He 12,18-19.22-24a
Lc 14,1a.7-14

Hi ha vegades en què Jesús sembla voler capgirar els nostres esquemes, i a més ho fa amb una lògica aplastant, que ens porta fora dels nostres plantejaments habituals. Nosaltres normalment ens fixem en qui és el primer, volem figurar entre els primers, vivim en un món que porta la competitivitat arreu. I això no és nou: ja passava en èpoques pretèrites, on la societat es va començar a estratificar ben aviat. I uns eren 'els de dalt', els més 'dignes de respecte' per la raó que fos. I altres eren els 'd'abaix', els 'descartats' o els que no figuren en la societat. I ens sembla que això és ben raonable, perquè d'alguna manera tenim interioritzat que els 'de dalt' ho són per alguns mèrits seus o dels seus avantpassats. I ens sembla ben raonable, perquè 'el món és així'.

Doncs avui Jesús ens vol mostrar que no és que el món sigui així, que estableixi estrats socials, i una lluita per ser 'dels primers'. No, el món no és així: el món l'hem fet, nosaltres, així. Però Jesús ens mostra avui una lògica diferent: si vols ser 'el primer', fes-te 'dels darrers', no vulguis córrer per estar als primers llocs o per figurar. No es tracta de 'fer mèrits' per figurar entre els primers, sinó justament de viure en la humilitat i el servei per rebre el do de ser enaltit en un altre ordre de coses: el del Regne.

Per això la frase: "tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit" la podem guardar en el nostre cor. Una cosa és fer accions per enaltir-se, una altra és fer-se humil i servir, i deixar que "siguis enaltit" pel Déu de la vida.

En el fons, el tema és viure el despreniment, no la rapinya, viure en actitud d'acollida, i no de conquesta.

El mateix es pot dir en la segona imatge que Jesús ens presenta: la del banquet. Qui viu en actitud de conquesta, vol convidar persones que després et puguin 'retornar favors' o 'puguin donar un cop de mà' en algun moment. Les persones que viuen en actitud de despreniment, conviden 'els d'abaix', que no poden pagar res, obren el cor a les persones pel fet de ser germanes, germans, i no pel que es pugui obtenir a canvi.

Qui viu en l'esperit de l'acollida no busca recompenses immediates, qui viu així sap que tot és do, i es disposa a acollir el do més gran, que no es veu aquí: "*Déu t'ho recompensarà quan ressuscitaran els justos*".

Ens podem preguntar, doncs, si vivim l'esperit de l'humilitat, l'acolida i el servei gratuït… Si Jesús em preguntés com visc jo, avui, què li diria?

Fotografía: Mercè Pares

ETIQUETES
HUMILITAT SERVEI ACOLLIDA